

стане на полета та на *Зама*. Предъ битва та, Аннибалъ предложилъ миръ; въ вида на двѣ тѣ войски, доближили са за преговоры двама та най велики полководцы на свое то време. Сципiонъ, герой въ сичка та си крепкость на цвѣтущiя възрастъ, като са разговарялъ съ Аннибала, съ участiе глѣдалъ на печално то му лице, покрито съ рѣзки отъ ножѣве и съ бръчки. Но пусты были преговоры тѣ, — Римлянинъ тѣ искалъ съвършенна покорность. И тѣй са начелъ бой тѣ. Аннибалъ напругалъ сички тѣ си умственны силы, сичко то присѣтствiе на духа си; той масторски избралъ позицiя; но новы тѣ му войны были долны, а стары тѣ паднѣли въ Италiя. Около 20,000 Карѣагеняны были зеты въ плѣнъ, и толкози ѣще убиты. Карѣагеняны тѣ были принудены да са предадѣтъ на воля та на побѣдителя — и тежки были условiя та на мира. Сичко, щото владѣяли тѣ, освень собственна та си область въ Африка: Испанiя, Сицилiя, Сардинiя, длѣжны были да ги устѣпнѣтъ на Римляны тѣ; а освень туй, да върнѣтъ безъ искупъ сички тѣ имъ плѣнницы, да дадѣтъ слонове тѣ си, за да не бы ги употребявали никога на война; да исгорѣтъ сички тѣ си военны кораби, освень десеть; да заплащѣтъ на Римляны тѣ военны тѣ разноски (около двайсетъ милiона грошове), а най послѣ да са закълнѣтъ, какъ нѣма да захващатъ никаква война, безъ съгласiе то на Римляны тѣ.

Като зели да назначаватъ на глава биръ за исплащанье то на твърдѣ голѣма та сумма на Римляны тѣ, сички тѣ плакали въ Карѣагенъ; единъ Аннибалъ горчиво са смѣялъ и говорялъ: „Тогази трѣбаше вый да плачите, когато бѣгахте отъ Римлянытѣ, кога то тѣ ви отнемахѣ орѣжiе то и горѣхѣ ваши тѣ кораби.“

6.

Колкото и да былъ униженъ Карѣагенъ, Аннибалъ не могълъ да стои въ бездѣйствiе и покой. Въ туй време царувалъ въ Сириѣ Антиохъ, господаръ жеденъ за за-